

9. Симонъ Петъръ Му казва: Господи, не само нозѣтъ ми, но и рѣцѣтъ и главата.

10. Иисусъ му казва: омитиятъ има нужда само нозѣтъ си да омие, защото цѣлъ е чистъ; и вие сте чисти, ала не всички.

11. Защото Той знаеше Своя прѣдатель, затова и рече: не всички сте чисти.

12. А когато имъ оми нозѣтъ и Си облѣче дрехата, седна пакъ на трапезата и имъ рече: знаете ли, какво ви направихъ?

13. Вие Ме наричате Учитель и Господъ, и добръ казвате, понеже съмъ таквъ.

14. И тъй, ако Азъ, Господъ и Учитель, ви омихъ нозѣтъ, то и вие сте длъжни да омивате нозѣтъ единъ другиму.

15. Защото ви дадохъ примѣръ, да правите и вие сѣщото, каквото Азъ ви направихъ.

16. Истина, истина ви казвамъ: нѣма слуга по-горень отъ господаря си, нито пратенникъ по-горень отъ оногова, който го е пратилъ.

17. Ако знаете това, блаженни сте, кога го изпълнявате.

18. Не говоря за всички ви: Азъ зная, кои съмъ избралъ. Но да се сбъдне Писанието: „който яде съ Мене хлѣбъ, дигна противъ Мене петата си“.

19. Отсега ви казвамъ, прѣди да се е сбъднало, та, кога се сбъдне, да повѣрвате, че съмъ Азъ.

20. Истина, истина ви казвамъ: който приема, когото пратя, Мене приема; а който

(10) Иоан. 15, 3. (13) 1 Коринт. 8, 6; 12, 3. Филип. 2, 11 (16) Иоан. 15, 20. Мат. 10, 24. Лук. 6, 40. (18) Дѣян. 1, 16. Псал. 40, 10. (19) Иоан. 14, 29. (20) Мат. 10, 40. Лук. 10, 16.